

GYMNAZIJNÍ OBČASNÍK

První číslo 1#

Vítejte v novinách!

Vítejte ve školním tisku! Toto je první číslo gymnazijního občasníku.

Dnešek je slavný den, protože dnes vyšlo první číslo našeho časopisu.

Tento časopis nemůžu psát jen já sám. Moje studijní záležitosti mi to nedovolují. Proto bych vás rád poprosil, abyste mi s tím pomohli i vy. Pokud se ve vaší třídě stane něco zajímavého, s čímž se chcete podělit se školou, nebojte se mi to napsat. Buďto do chatu v Teamsech, nebo na můj e-mail (vilem.codr@student.gmh.cz)

Můžete také přiložit fotografii, nebo QR kód s odkazem na video. Pokud si nepřejete uvádět jméno, nezapomeňte mi to tam také napsat.

Okem asistenta pedagoga

Autor: Bc. Stanislava Ulmanová (asistent, sekunda)

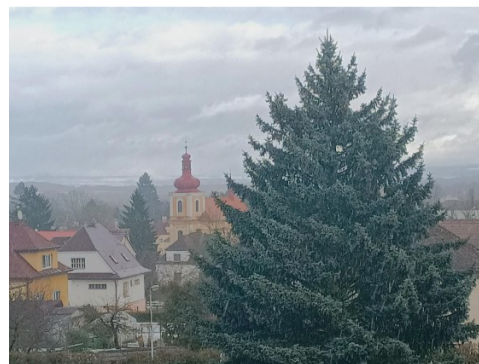
Okem asistenta pedagoga je sloupek, ve kterém se podělím se čtenáři o svůj pohled na různá témata

První je - "Pozdrav (od „zdraviti“, tj. přát zdraví) je projev úcty, přátelství a dobrých úmyslů, který se děje ritualizovaným gestem a/nebo slovy" (Ottův slovník naučný, heslo Pozdravení. Sv. 20, str. 365.). Pozdrav je po úsměvu a pláči jedním z prvních věcí, které se v životě naučíme. Pozdrav má mnoho podob, jinak zdravíme své blízké, jinak své známé, spolužáky, kolegy i neznámé lidi, které v životě potkáváme. Pozdrav může být plný lásky, ale může být jen projevem slušnosti a dobrého vychování. Zdravíme, když se s někým potkáváme a když se s někým loučíme. Většina dopisů začíná slovy "Dobrý den" ... a končí "Na shledanou" ... Už když vstaneme, přejeme "Dobré ráno", cestou do školy, práce... přejeme řidiči v autobusu, prodáváči v obchodě, sousedům a známým, kolegům v práci. Také všude kam vstoupíme je slušnost pozdravit, ať je to u

lékaře, ve škole, třídě, v divadle, v muzeu, ve sportovním oddílu, v zájmovém kroužku, na návštěvě u rodiny či přátel, atd... Je to naše vizitka a také naší rodiny, která nás vychovala. A to samé platí, když odcházíme "Na shledanou", "Ahoj", "Tak zase za týden" a někdy i jen smutné "Sbohem", to, když víme, že již žádné příště nebude. Také na konci dne přejeme "Dobrou noc". Malé děti si vystačí se zamáváním ruky, či slůvkem "Pá". Jak rosteme máme už větší výběr a díky znalostem cizích jazyků se naše možnosti také zvětšují. V Německu zdravíme "Guten Tag", v Rakousku "Grüß Gott", v Anglii "Good morning", v Rusku "Добрый день", v muslimském světě nejčastěji "Salaam alaykum", v Norsku "God morgen", v Číně „再會 [Zài huì]", v Itálii veselé „Buongiorno", ve Španělsku "Buenos días", ve Francii "Bonjour" ... Zdraví se i lidé s postižením, kteří mluvit nemohou, a to znakovou řečí. Je plno pozdravů, tak jako je mnoho lidí, států, kultur, tradic. Lidé na celém světě se vítají i loučí. Někdy se zdravíme z celého srdce, ale někdy jen z povinnosti. Ale ať už se jedná o pozdrav formální "Dobré ráno, dobrý den, na shledanou, s pozdravem ..." anebo neformální "Ahoj, čau, nazdar, zdravím ..." neměli bychom na něho nikdy zapomínat. Jak se říká, "Slušnost je pozdravit, odpovědět povinnost". Etiketa praví, že muž zdraví ženu, mladší staršího, podřízený nadřízeného, zdraví zdravotně handicapovaného a také zdravíme významnější osobu. Pozdrav je nejjednodušší společenský kontakt. Napoví o nás mnohé, hned v prvním okamžiku setkání. Když někam vstoupíme, jdeme na pohovor, na návštěvu k cizím lidem, ... Je to okamžik,

který může rozhodnout. Můžeme se dostat na pracovní pozici o které léta sníme. Můžeme získat místo u okna v letadle, dostat poslední lístky na divadelní představení anebo radu, která nám pomůže. Vřelý pozdrav je nejenom projevem úcty, ale také laskavosti, která může udělat mnoho radosti nám i druhým. Každý máme nějaké starosti, trápení, ale milý úsměv a slušný pozdrav nás nic nestojí a na to bychom neměli zapomínat. Život není jako písemná zkouška, kterou když pokazíme, můžeme opravit. Začínáme a končíme den pěkným pozdravem, dívejme se okolo sebe. Nezapomínejme na maličkosti, které potěší. Loučím se s přáním krásných dnů.

A jak zdravíte Vy? Napište nám a 3 nejzajímavější odpovědi zveřejníme. Vaše názory nás zajímají, můžete napsat i svůj příspěvek, který zveřejníme.

CITÁTY

„Jestliže se člověk hádá s blbcem víc jak půl minuty, hádají se už dva blbci.“

— Jan Werich

„Představte si to ticho, kdyby lidé říkali jen to, co vědí.“

— Karel Čapek

„Je to ale smutná epocha, když je snadnější rozbít atom než zničit předsudky.“

— Albert Einstein

„Dokud se nesedne a nezačne se psát, nic se nenapíše.“

— Zdeněk Svěrák

Zdroj: citáty.net

Povídá si žába s žábou. První žába: „Je mi špatně.“ A ta druhá: „Nepovídej, no jsi nějak zelená.“

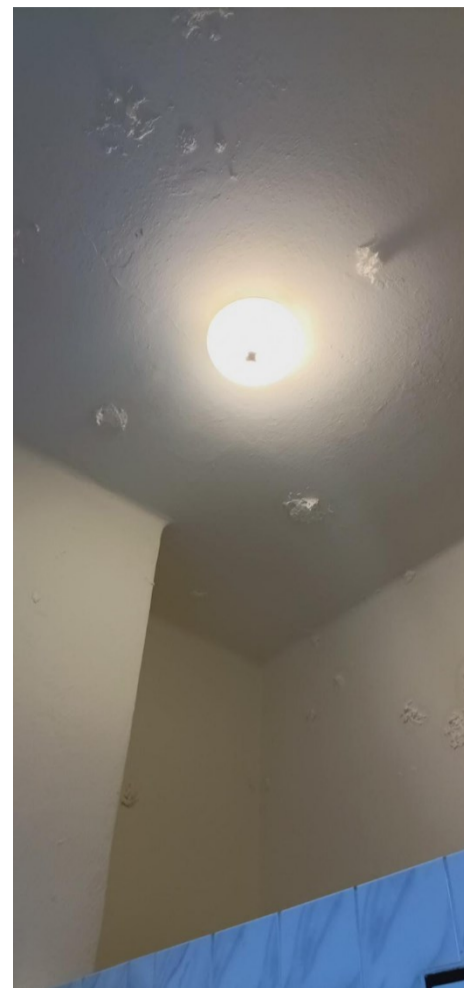
Kauza s pánskými toaletami

Autor: Vilém Codr (Sekunda)

Již dva měsíce se u nás ve škole děje něco nepředstavitelného. Někdo z našich studentů evidentně nezná pravidla základní hygieny a na záchodě se chová jako prasátko. Ať už se jedná o házení vlhkých ruliček toaletního papíru na strop, nadměrné plýtvání papírovými ručníky, znehodnocování toaletáku, či vyndávání dveří z pantů, všechno to jsou věci, které nejsou do společnosti, jako je naše škola, vhodné. Prosíme onoho pachatele, aby se přiznal, protože pokud by ho učitelé vypátrali, hrozí mu vyhození ze školy, protože takové čuně tady fakt nechceme. Myslím si, že pokud by se však dotyčný přiznal, nejspíš by dostal „jen“ kázeňskou důtku. A studentovi, který se zaslouží o dopadení pachatele, bude udělena pochvala ředitele školy.

„Znečišťování chlapeckých toalet obtěžuje především studenty, kteří je využívají, a také paní uklízečku. Protože jde o záměrnou, opakovanou a nechutnou aktivitu, která svědčí o nedostatku základních hygienických návyků pachatele, musíme se tímto problémem zabývat i my, učitelé. Snažíme se zjistit, kdo za tím je a určitě nás to netěší. Já osobně vnímám celou věc jako nedůstojnou studentů gymnázia a svůj čas bych mnohem radši věnovala smysluplnějším aktivitám.“ vyjádřila se k případu ředitelka PhDr. Lenka Sosnovcová.

Jako redakce prosíme, aby pachatel alespoň přestal s touto nechutnou aktivitou.

Ony bílé skvrny jsou zbytky od toaletního papíru ↗

ZTRÁTY A NÁLEZY

Pokud se vám něco ztratilo, nebo jste něco našli, nebojte se mi napsat a popsat to. Můžete také přiložit fotografii.

Ve ztrátách a nálezech u ředitelny jsem našel nějaký lesk na rty, nějaký dobrodinec ho tam dal. Pokud je toto váš lesk na rty, je ve ztrátách a nálezech u ředitelny.

Foto: Vilém Codr

FOTOGRAFIE ČÍSLA

Zde se budou uvádět nejlepší fotografie které mi přijdou. Zatím jsem použil jednu svoji, co jsem v létě vyfotil.

Pokud se vám povede nějaká obzvláště dobrá fotografie, se kterou se chcete pochlubit škole, neváhejte mi ji poslat. Napište mi k ní nějaký text, ne moc dlouhý a já to sem vložím. Nefoťte prosím nikoho, kdo o to nestojí.

Sem na druhou stranu naopak já napíšu, proč jsem ji jako redaktor zvolil.

Historie

Původní planý banán je rostlina z džungle *Musa acuminata*, která obsahuje velká, velmi tvrdá a nejedlá semena. Banán v podobě, jak ho známe dnes pochází z jihovýchodní Asie a předpokládá se, že rostlina byla vypěstována mutací již před 2 tisíc lety. Banánovníky se od té doby množí řezy, ne semeny a z tohoto důvodu jsou všechny banány klony svých předků. Nicméně i přesto máme dnes přes 500 druhů banánů.

Použití

Banánovník se pěstuje v mnoha kultivarech, jejichž plody se požívají syrové, ale mohou se i vařit, péct, dusit a sušit. Listy se používají k balení místo papíru, kryjí se jimi chatrče a získává se z nich vosk. Po sklizni se staré rostliny rozřezávají, vlákna listových pochev se používají na zhotovení pytlů, rohoží, provazů, odpad se zužitkuje na hnojivo.

Banán červený

Červené banány pocházející ze střední Ameriky jsou o něco menší než klasické žluté banány. Dužnina je krémové barvy s chutí připomínající maliny, někomu i jahody. Většinou bývá sladší než její žlutý sourozenec.

Slupka je červená a ve stádiu nejvyšší zralosti až temně fialová. Tento druh banánů je velmi choulostivý a nemá dlouhou dobu trvanlivosti. Po utržení ze stromu se rychle kazí, proto se do našich krajů dováží jen vzácně a v omezeném množství.

Banán Červený

Divoký banán

Z divokého banánu bylo vyšlechtěno přes 1 000 druhů chutnějších a praktičtějších odrůd banánu. Divoký banán byl plný černých zrn.

Zajímavosti

1. Banány mohly být prvním pěstovaným ovocem na světě, archeologové totiž našli důkazy o tom, že pěstováním banánů se zabývali již 8000 let před naším letopočtem na nové Guineji

2. Banány jsou čtvrtá nejvíce konzumovaná potravinou světa a v mnoha zemích se drží na přední příčce ve spotřebě ovoce

3. Existuje více než 1000 odrůd banánů, v obchodech najdeme nejčastěji banán cavendish. Objevují se i zelené i malé baby banány, které jsou mnohem sladší, než ty klasické

4. Banán je nejvíce vyváženým ovocem z české republiky, a to díky tomu, že na našem území funguje několik velkokapacitních dozrávacíren

5. Největším světovým producentem banánů je Indie, ale vývozci jsou hlavně země střední a jižní Ameriky

6. Tři čtvrtiny banánu tvoří voda

7. Nejvíce banánů snědí v Ugandě, na hlavu tu připadá průměrně 230 kg za rok

8. Kromě ovocných banánů existují také zeleninové banány, kterým se říká plantejny. Ty se sbírají nedozrálé, kdy obsahují nejvíce škrobu. Aby se daly jíst, musí se tepelně upravit

9. Banány ve vodě plavou, stejně jako jablka

10. Banány se pěstují ze semen, původních druhů se pěstuje pár a odrůdy okrasné i ovocné se množí odnožemi, aby si udržely své vlastnosti.

(zdroje: atlasrostlin.cz, wikipedia)

Banány

Autor: Vilém Šindelář (prima)

Řez divokým banánem

Banánovník ovocný je vytrvalá bylina, i když to není strom, dosahuje výšky až 10 m. Banánovníkové plantáže se nacházejí v tropických oblastech, kde průměrná roční teplota je vyšší než 20 °C a průměr ročních srážek je asi 2000 mm. Rostliny vyžadují velké množství vody. Jejich žluté a sladké plody „banány“ jsou velice žádaným zbožím.

Ve škole: „Jak se nazývá savec, který nemá zuby?“ „Dědeček.“

Smutné zprávy ze studovny

A na konec jednu velice smutnou zprávu. Studovna, místo studií a relaxu, se bude na nějaký čas zavírat. Důvod? Rekonstrukce kanceláře

Studovna

Studovna bylo místo studií (od toho název *studovna*), relaxu, a odpočinku. Pokud jste měly volnou hodinu, před, nebo po vyučování, mohly jste tam zajít a dlouhou chvíli si ukrátit. Mohli jste něco hrát, jíst, nebo spát na gaučích. Když jste měly s sebou nějaké studené jídlo – od toho tam byla mikrovlnka. Byly tam také přidány počítače, na práci, která nelze dělat na mobilu. Kávovar byl pro učitele a starší studenty pro uvaření ranní, či odpolední kávy.

Stěhujeme se

V kanceláři proběhne rekonstrukce, a tak se na nějaký čas přesune do studovny. A kam se přestěhuje studovna? Nikam. Pokud čekáte na vyučování, či na autobus, musíte si sednout na gauče vyndané před studovnu. Není to sic pohodlné, ale co se dá dělat. Nějak to přečkat musíme.

Konec zábavám ve studovně. Na snímku stan jako náhrada tašky ve dni bez tašek

S očekáváním šťastných zítřků se s vámi loučí

REDAKCE
GYMNAZIJNÍHO OBČASNÍKU